

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618205223
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6618205223.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu Y. E., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom N. XXXX/XX, P., právne zastúpeného JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom so sídlom Námestie SNP 41, Zvolen, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom: Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zdržanie sa výkonu práva z Dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 5Csp/1812018-208 zo dňa 06. 12. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec, ako súd prvej inštancie (ďalej ako „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“), rozsudkom zo dňa 06. 12. 2019 rozhodol, že žalovaný nie je oprávnený vykonávať práva z Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov č. 155789-38007 zo dňa 06. 09. 2012 žalobcu, uzatvorenej medzi žalobcom ako spoludlžníkom a žalovaným ako veriteľom (I. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým vyšší súdny úradník rozhodne o ich výške (II. výrok).
2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal určenia, že žalovaný nie je oprávnený vykonávať práva z Dohody o zrážkach zo mzdy spoludlžníka č. 155789-38007, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 06. 09. 2012. Zároveň so žalobou podal aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (ďalej aj „Dohoda“) spoludlžníka. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril ako spoludlžník Zmluvu o revolvingovom úvere č. 155789-38007 (ďalej aj „Zmluva“), pričom hlavným dlžníkom bola matka žalobcu Eleonóra Hauvetterová. Zamestnávateľovi žalobcu bola dňa 20. 11. 2018 predložená žiadosť žalovaného o vykonávanie zrážok zo mzdy a iných príjmov v prospech žalovaného, pričom zamestnávateľ žalobcu potvrdil neodvolanie doručenej žiadosti žalovaného. Žalovaný zamestnávateľovi žalobcu oznámil výšku dlžnej sumy v sume 20 950,84 Eur. V žalobe žalobca poukázal na povinnosť súdu v každom štádiu konania ex offo skúmať, či ide o spotrebiteľský vzťah a pri pozitívnom zistení naň aplikovať právne normy spotrebiteľského práva. V Dohode je podľa žalobcu neprimeraná požiadavka žalovaného disponovať s jeho majetkom, navyše Dohoda nespĺňa zákonom požadované kritériá podľa § 34 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a to označenie pohľadávky, určenie rozsahu zrážok zo mzdy, preto žalobca predmetnú Dohodu považoval za neplatnú od jej počiatku, keďže predstavovala neprijateľnú zmluvnú

podmienku, neurčité a nepresné vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky, ako aj rozsahu zrážok zo mzdy, ktoré z uvedeného dôvodu sú neplatné. Taktiež poukázal na charakter Dohody, ktorá predstavuje formulárovú zmluvu, individuálne nedojednanú, ktorá svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech žalobcu. Predmetná Dohoda bola žalobcovi daná na podpis v sérii dokumentov, kde mu bolo iba ukázané, kde ju má podpísať, pričom je osobitným dojednaním, ktoré žalobca musel akceptovať pre účely získania spotrebiteľského úveru a od počiatku nebol správne poučený, v dôsledku čoho bolo uzatvorenie predmetnej Dohody v neprospech žalobcu, ktorá aj z uvedeného dôvodu je od počiatku neplatná.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 3 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2, § 551 ods. 1, 2, 3 OZ, čl. 3 ods. 2, čl. 5, čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS, § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), § 137 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej aj „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) a konštatoval dôvodnosť žaloby žalobcu, pretože predmetná Dohoda bola síce uzatvorená na osobitnej listine a nie ako súčasť hlavného zmluvného záväzku - Zmluvy, daným postupom však nebola naplnená zákonná podmienka individuálneho zmluvného dojednania medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Išlo o vopred dodávateľom pripravený formulár, do ktorého sa vpisovali konkretizované údaje o spoludlžníkovi, pričom z obsahu Dohody nevyplýva osobitná možnosť spoludlžníka ako spotrebiteľa vylúčiť jej uzatvorenie. Poukázal na bod V. Dohody, podľa ktorého spoludlžník nebol oprávnený ju pred splatením pohľadávky vypovedať, od nej odstúpiť, či iným spôsobom jednostranne ukončiť. Dohoda nebola so žalobcom individuálne dojednaná, pretože nemal reálnu možnosť ju žiadnym spôsobom ovplyvniť a v zmluvnom vzťahu bola evidentná dominancia žalovaného bez akejkoľvek kontroly, čo sa prejavilo aj vo výške požadovanej zrážky od zamestnávateľa žalobcu v celkovej sume o 100 % vyššej, ako mu bola na základe Zmluvy poskytnutá. Žalovaný ako dodávateľ neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie opaku, neprodukoval žiadne dôkazy, vyvrátenie tvrdenia o mechanizme uzatvorenia hlavného zmluvného vzťahu, ako aj na neho nadväzujúceho akcesorického zabezpečovacieho zmluvného vzťahu. Preto dojednanie Dohody považoval za neplatné, keďže nebolo zo žalobcom individuálne dojednané, posúdil ju ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, a tým aj za neplatnú, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu - spotrebiteľa. Okresný súd poukázal aj na zrejmy nedostatok slobodnej a vážnej vôle žalobcu s Dohodou a aj vzhľadom na daný dôvod ju považoval za neplatný právny úkon. Postup žalovaného kvalifikoval ako nekalú prax, ktorá podľa Smernice Rady č. 93/13/EHS (ďalej len „Smernica“) a ustanovení OZ nemôže požívať právnu ochranu. Mal za to, že žalovaný nepreukázal možnosť žalobcu ako spotrebiteľa Dohodu odmietnuť, že ju individuálne dojednal, ani že ho poučil o následkoch jej uzatvorenia. K námietke žalovaného, že vzťah z úveru nie je vzťahom spotrebiteľským, poukázal aj na závery vyjadrené v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/27/2019 zo dňa 25. 06. 2019. Žalovaný nepreukázal, že úver bol poskytnutý hlavnému dlžníkovi na účely výkonu podnikateľskej činnosti, Zmluva bola uzatvorená s fyzickými osobami a to hlavnou dlžníčkou Eleonórou Hauvetterovou a spoludlžníkom - žalobcom, pričom osoba dlžníka bola označená menom, rodným číslom, bydliskom a nie ako podnikateľský subjekt. Poukázal na protirečenie si žalovaného, ktorý v písomnom oznámení spoločnosti ANACO, s. r. o., ktorá ho na základe plnej moci zastupovala, oznámil zamestnávateľovi žalobcu, že sa Dohodou žalobca ako spoludlžník zaviazal zabezpečiť uspokojenie pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V súvislosti s namietanou miestnou príslušnosťou poukázal na vysporiadanie sa s danou námietkou v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/27/2009, ktorým rozhodoval o odvolaní žalovaného proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia. So žalobcom namietanou podmienkou platnosti Dohody ohľadne uvedenia zamestnávateľa dlžníka v predmetnej Dohode sa vysporiadal tak, že to nie je podmienkou jej platnosti, pretože by sťažovalo pozíciu veriteľa, ak by pri každej zmene zamestnávateľa dlžníka bolo potrebné uzatvárať novú Dohodu, prípadne dodatok k pôvodnej. Právna úprava nebráni uzatvoriť Dohodu za účelom zabezpečenia pohľadávky splatnej až v budúcnosti.

4. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP, aplikujúc zásadu úspechu tak, že žalovaný bol v konaní úspešný (zrejme chybne bol uvedený žalovaný, pretože úspešný bol žalobca - poznámka odvolacieho súdu), ktorému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná mu náhradu trov konania, event. napadnutý rozsudok zruší a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. V odvolaní namietal nevysporiadanie sa prvoinštančným súdom s povahou základného zmluvného vzťahu a jeho spojitosťou s Dohodou, nepreskúmateľnosť, ako aj zmätočnosť napadnutého rozsudku.

Uvádza, že okresný súd bez akéhokoľvek dôvodu označoval žalobcu za spotrebiteľa bez toho, aby skutkovo i právne odôvodnil, na základe akých skutočností by spoludlžník, poskytujúci zábezpeku na splatenie podnikateľského úveru, mal byť spotrebiteľ a tiež z rozhodnutia nevyplývajú skutočnosti osvedčujúce spotrebiteľský charakter sporu. Vyčítal prvoinštančnému súdu aplikáciu ust. § 5a ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa, účinného od 01. 05. 2014, napriek tomu, že Dohoda bola uzavretá dňa 06. 09. 2012, teda pred účinnosťou daného ustanovenia. Prvoinštančný súd neprihliadol na to, že Dohodou sa uspokojoval nárok majúci právnu povahu judikovaného nároku podľa právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 3Zm/356/2013 zo dňa 22. 01. 2014. Poukázal na pristúpenie žalobcu ako spoludlžníka k hlavnému záväzku, pričom hlavný dlžník čerpal úver na podnikateľský účel, ktorá skutočnosť nebola žalobcom reálne spochybnená, ako ani povaha hlavného zmluvného vzťahu v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V. pod sp. zn. 3Zm/356/2013, v ktorom bol voči žalobcovi vydaný zmenkový platobný rozkaz. Podľa neho spoludlžník postavenie spotrebiteľa zo Zmluvy nemá a z rozsudku nevyplývajú skutkové závery a právne posúdenie postavenia žalobcu ako spotrebiteľa. Poukázal na Dohodu ako zabezpečovací prostriedok pohľadávky z konkrétnej Zmluvy, preto vymedzenie pohľadávky musí byť na ňu viazané, napriek tomu, že právna úprava nevymedzuje ako má byť zabezpečená pohľadávka definovaná. Vymedzenie zabezpečenej pohľadávky je v Dohode jasne definované, že zabezpečuje záväzok žalobcu (dlžníka) splatiť úver a jeho príslušenstvo na základe konkrétnej Zmluvy, preto konštatovanie okresného súdu o nie úplnej konkretizácii pohľadávky v Dohode je v rozpore s ustanoveniami noriem, slúžiace na výklad právneho úkonu podľa § 35 ods. 2 OZ. Zároveň poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/171/2015 k otázke určitosti Dohody.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Nesúhlasil s odvolacou námietkou žalovaného o nevysporiadaní sa s povahou zmluvného vzťahu ako spotrebiteľského, ako aj s námietkou miestnej príslušnosti. Podľa neho okresný súd v napadnutom rozhodnutí uviedol dôvody, pre ktoré považoval predmetný vzťah za spotrebiteľský a zároveň poukázal na rozhodnutie odvolacieho súdu o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu okresného súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým zrozumiteľne vysvetlil, že ide o spotrebiteľský vzťah a tiež sa dostatočne zaoberal aj námietkou miestnej príslušnosti. Nesúhlasil s argumentáciou žalovaného o preukázaní čerpania úveru na podnikateľský účel, pretože tak ako okresný súd konštatoval, že uvedenie len v popise Zmluvy, že úver bol čerpaný na podnikateľský účel bez toho, aby v Zmluve bolo aj správne označenie osoby nie len ako fyzickej osoby, nemožno Zmluvu považovať z hľadiska toho, že úver bol čerpaný na podnikateľský účel. Nemal vôľu uzatvoriť a podpísať Dohodu a žalovaný nekonkretizoval, prečo by mala byť preukázaná jeho vôľa, pričom je jeho povinnosťou preukázať dôkazmi opak tvrdenia žalobcu, čo však relevantným spôsobom nepreukázal.

8. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na podanom odvolaní a pridrižoval sa doterajším tvrdením. Podľa neho žalobca vo vyjadrení neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ku ktorým by považoval za potrebné sa osobitne vyjadriť.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2.

13. Podstatou odvolacej námietky žalovaného bolo nevysporiadanie sa prvoinštančným súdom s povahou základného zmluvného vzťahu a jeho spojitosťou s Dohodou. Naďalej zotrval na tom, že zmluvný vzťah nie vzťahom spotrebiteľským.

14. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy, aj keď je v OZ pomenovaná, ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä OZ, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Spotrebiteľská zmluva je zmluva, na základe ktorej vstupuje spotrebiteľ do zmluvného vzťahu s dodávateľom. Z hľadiska vedomostí a skúseností dodávateľa a spotrebiteľa s uzatváraním spotrebiteľských zmlúv ide o dva nerovnocenné subjekty. Vo väčšine prípadov zároveň spotrebiteľ nemá možnosť zmluvné podmienky, ktoré sú vopred určené dodávateľom, ovplyvniť. V súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou je teda možné konštatovať, že v spotrebiteľskom vzťahu má dodávateľ v prevažnej väčšine prípadov výhodnejšie, niekedy priam až dominantné postavenie.

18. Podľa § 1 ods. 2, prvá veta zák. č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

20. Pojem spotrebiteľ vymedzuje aj § 2 písm. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

21. Odvolací súd nesúhlasí s odvolacou námietkou žalovaného o nevysporiadaní sa a náležitom nezodôvodnení otázky posúdenia predmetného zmluvného vzťahu ako vzťahu spotrebiteľského okresným súdom. V uvedenom smere poukazuje na bod. 33 odôvodnenia rozsudku okresného súdu, v ktorom okresný súd dostatočne podrobne a jasne zdôvodňuje, prečo je vzťah medzi žalovaným a žalobcom vzťahom spotrebiteľským. Posúdenie zmluvného vzťahu za spotrebiteľský muselo byť žalovanému známe nielen z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ale aj z uznesenia okresného súdu o nariadení neodkladného opatrenia vydaného počas sporu (na č. I. 61 spisu), predovšetkým jeho bodu 26. a taktiež z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu, ktorý rozhodoval o odvolaní žalovaného proti neodkladnému opatreniu.

22. Žalovaný v odvolaní poukázal na uzavretie Dohody ešte pred účinnosťou ust. § 5a ods. 1 písm. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie predmetným ustanovením.

23. Podľa § 5a ods. 1 písm. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa účinného od 01. 05. 2014, neprijateľné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto Dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

24. Aj túto odvolaciu námietku žalovaného považuje odvolací súd za nedôvodnú, pretože súd prvej inštancie síce vo svojom rozhodnutí uviedol ust. § 5a ods. 1 písm. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa, avšak dôvody neprijateľnosti a teda neplatnosti Dohody na ňom nezaložil, ale na príslušných ust. § 52 a nasl. OZ.

25. Okresný súd neplatnosť predmetnej Dohody posúdil zo spôsobu, akým bola Dohoda uzavretá, a to ako formulárová zmluva, obsah ktorej bol vypracovaný a koncipovaný žalovaným, a žalobca ako účastník tohto zmluvného vzťahu nemal možnosť obsah zmluvných podmienok ovplyvniť. Preto sa ako spotrebiteľ v takejto situácii dostal v porovnaní s dodávateľom do nevýhodného postavenia, keď do značnej miery bola obmedzená jeho vyjednávacia možnosť tým, že zabezpečenie záväzku bolo pojaté do vopred vypracovanej formulárovej zmluvy. Spotrebiteľ sa tak zákonite zbavil svojej možnosti, aby zásah do jeho práv vyvolaný formou zrážok z jeho mzdy, bol vykonávaný iba zákonným postupom na základe exekučného titulu a to formou exekúcie. Vykonávanie zrážok na základe takejto neplatnej Dohody zbavuje spotrebiteľa možnosti ochrany pred takýmto neoprávneným zásahom.

26. Odvolací súd konštatuje, že neplatnosť Dohody bezprostredne súvisí aj s neprijateľnosťou zmluvných podmienok, ktoré sú v rozpore s § 54 ods. 1 OZ. Preto je potrebné prisvedčiť argumentom žalobcu, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy a zamestnávateľ žalobcu môže vykonávať zrážky zo mzdy, pričom veriteľ a teda žalovaný sám diktuje výšku dlhu jednostranne, bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Ide o možnosť postihnúť majetok žalobcu podľa

vôle veriteľa, ktorý stanovuje výšku pohľadávky a jej príslušenstva, a žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť priamo voči svojmu zamestnávateľovi zrážky zo mzdy zastaviť. Dohoda ako zabezpečovací prostriedok, predstavuje formulárovú zmluvu bez toho, aby túto zmluvnú podmienku so žalobcom individuálne dojednal, jej obsah žalobca nemohol ovplyvniť, ani ju vylúčiť, pričom na jej základe zamestnávateľ žalobcu už nemôže pristúpiť k vykonávaniu zrážok zo mzdy, pretože táto Dohoda je rozporná s právom EÚ, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, so zákonom a preto je neplatná.

27. Žalovaný taktiež bez opodstatnenia v odvolaní uvádzal nesprávny záver okresného súdu o neúplnej konkretizácii pohľadávky v Dohode, pričom takýto záver okresného súdu v napadnutom rozhodnutí vôbec nie je obsiahnutý.

28. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval správne a zákonne keď posúdil za neplatnú predmetnú Dohodu uzavretú dňa 06. 12. 2012 medzi žalobcom a žalovaným a v kontexte požadovaného nároku rozhodol v napadnutom rozsudku o tom, že žalovaný nie je oprávnený vykonávať práva z Dohody.

29. Odvolacie námietky žalovaného považoval odvolací súd za právne irelevantné a preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

30. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).